

Kunstig intelligens

(Person 1 sidder på scenen med en laptop. De andre venter i kulissen)

Eh, det er altid de andre der laver gode tekster, jeg vil også gerne kunne, uden at de driller mig, men hvad pokker gør jeg. Faktisk kan jeg end ikke komme i tanke om noget at skrive om – men, hov, måske kan jeg finde hjælp på nettet? Jeg tror jeg prøver det der AI...

Mel.: Den første gang (Innocent blood)

Det var en lørdag aften
jeg sad helt venneløs
Vi mødtes helt tilfældigt
Det var skæbnes spil
I internettets univers
og der skal man passe på
du sagde ikk' så meget
men skrev gerne løs

Nu har jeg mig en ven
en jeg kan stole på
og som næsten altid svarer mig

Det er ChatGPT
og den har altid svar
den ved det jeg ikke ve'
ellers så gætter den bar'
Førhen var jeg et fjog
nu gør jeg som chatten si'r
og bliver megaklog
i hvert fald på papir

Da jeg sku' skriv' en sang
var mit hoved tomt for ideer
så jeg spurgte chatten
om den ku' hjælp'
den var som altid parat
og snart var sangen klar
så jeg er næsten ærlig
når jeg si'r jeg er forfatteren

For det en rigtig ven
en jeg kan stole på
som altid hjælper til

Det er ChatGPT
og den har altid svar
den ved det jeg ikke ve'
ellers så gætter den bare
Førhen var jeg et fjog
nu gør jeg som chatten si'r
og bliver megaklog
i hvert fald på papir

(personen taster løs på en laptop)

Person 1: Sådan! Den blev sgu helt god, nu skal jeg bare printe... Hey, er der ikke en af jer der lige gider hente papirerne i printeren? Og I andre kommer herind, vi skal synges en sang som jeg har lavet.

(den andre kommer ind, og papir bliver delt rundt)

Person 2: Har du skrevet en sang? Det har du da aldrig gjort før

Person 3: Jo, der var den der pivringe sang på "Gid du var i Skanderborg", den om pizza

Person 4: Ha, den kan jeg godt huske (på melodien Gid du var i Skanderborg) "Der skal ikke ananas på pizza..." Hold kæft den var dårlig

Person 1: ja tak, så holder vi lige fokus her, ikke! Altså, jeg læser en lille historie op, som jeg næsten selv har skrevet, og så synger I nogle sange til, som tilfældigvis passer til historien. Er I med?

De andre indvilliger mumlende

Person 1:

Vores hovedperson, John, har haft en hård dag på jobbet – han har natarbejde. Han har spildt olie ned af sig, det var spildolie, og hans madpakke var blevet spist af en anden, som havde lagt en klidbolle til ham i stedet for. Der var ikke noget at sige til, at John syntes det havde været... (A hard days night, synges solo eller kor)

Person 1:

John er ked af det. Han kan ikke falde i søvn, mest fordi naboen slår græs, men også fordi han ikke ved hvordan han skal få olien af tøjet. Han ved heller ikke betjener en computer, så han kan ikke søge på internettet, eller bedre endnu, spørge ChatGPT. John tænker ved sig selv... (HELP! Synges også solo eller kor)

Person 1:

John snakker med sin gode ven, Paul, som foreslår John at kigge bagud. Altså ikke bogstaveligt, men reflektere over fortiden. Hvad gjorde tidligere John glad, hvornår var sidste gang John lo og af

hvad, hvornår blev John sidst klippet, det hår var blevet en kende langt. ”Puha, det kan jeg ikke næsten ikke huske” sagde John, ”jeg tror det var...” (Yesterday, synges solo)

Person 1:

Georg, en anden af Johns få venner, kommer forbi. ”Du trænger til en kæreste” mente Georg. Det var John ikke helt sikker på, han var godt tilfreds med selskabet fra sin hund, Ringo, men hvis Georg mente det, så var John villig til at give Tinder et forsøg. John var ikke kræsen, bare det var en person som havde en puls, eller havde haft en, så var han tilfreds. Køn, alder og antal fregner gik han ikke så højt op i. Bare han kunne sige til personen... (I want to hold your hand)

Person 1:

Nu var John glad. Han havde fundet sit livs kærlighed. Tinder havde udført et lille mirakel og ført ham sammen med en person som matchede 100% med ham selv, det kunne ikke blive bedre. Selvom John lige var startet på sin aftenvagt, så sporede han en indre glæde, grænsende til optimisme, og han havde en helt klar fornemmelse af at... (Here comes the sun)

Person 1:

John har fået kontakt til den person der matchede på Tinder, og deres snak går fremragende. Hver gang John fortæller om noget han kan lide, så er den anden person ellevild og elsker nøjagtigt det samme. Det her kan kun blive godt, mener John. Det eneste der plager ham er, at det personen svarer, minder utroligt meget om det han selv skriver. ”Det betyder ikke noget” siger Georg, ”det viser bare at det er ægte kærlighed. Tænk ikke mere over det, du skal bare...” (Let it be)

Person 1:

Ringo lægger sit store deforme hoved på Johns lår. Han kan fornemme, at John er ked af det, og forsøger at trøste det bedste den kan. John er ked af det fordi, han har opdaget at den person han skrev med på Tinder, i virkeligheden var ham selv. John forsøgte med andre ord, at score sig selv. Et selvmål af dimensioner, må man sige.

Med ét slår det John. Vent, får man ikke altid at vide, at det er vigtigt at elske sig selv? Han har lige prøvet at få en date med sig selv, kan kærligheden til én selv blive større? Det mener John ikke det kan, og beslutter sig for, at gifte sig med sig selv. Det bliver et mageløst bryllup, hvis lige ikke er set før. John har endelig fundet fred med sig selv, og sit livs kærlighed... (Alle slutter med Hey Jude, og få salen med på ”nah nah nah, nananana...)

Søren Elsner Knudsen, 2024